

Reflex 1. årg. nr. 3, september 2008

57nord.dk

Kolofon for tidsskriftet Reflex

Reflex er et tidsskrift med digte, artikler om lyrik, anmeldelser og andet som måtte interessere digtere.

Reflex er et ikke-kommercielt tidsskrift som udgives af poetklubben 57° Nord.
Ansvarshavende redaktør: Jan Nygaard
Redaktion: Kell Ivan T Thygesen og Jan Nygaard

Reflex udgives indtil videre kun i PDF-form. Sættes op i Adobe InDesign. Indlejrede fonte i PDF'en er mac-udgaver.

Copyright 57° Nord 2008, hvor andet ikke er markeret på siden.

Kontakt: reflex@57nord.dk
Webside: <http://57nord.dk/tidsskrift.html>

ISSN: 1903-0738

Dette nummers digtere

- 2 Karen Stoltze (sidst med i nr. 2)
- 7 J Nyd (sidst med i nr. 2)
- 11 Lisbeth Ødum (første gang i)
- 14 Jan Madsen (første gang i)
- 15 Benjamin Hesdorf (første gang i)
- 16 Francisco Dyhr (første gang i)
- 18 Oscar Vela (første gang i)
- 23 Morten Carlsen (sidst med i nr. 2)
- 24 Mogens Bynkou Nielsen (sidst med i nr. 2)
- 25 Kell Ivan T Thygesen (sidst med i nr. 2)
- 27 Poul Høllund Jensen (sidst med i nr. 2)
- 28 Nordigarden (første gang i)

Grafik

Forside Jan Nygaard

Bagside Jan Nygaard

lavendelgrav

pludselig ser man sig selv
i færd med at lave lavendelbundter
til at lægge på gravene
alle de nedstuede drømme
de slidte forlis
og opbrudte forhold
som de dog dufter
lanvendlerne
overdøver ganske
mit billede :
lille pige står
grædende
frysende
med en plastikskovl
hun graver jordbunker væk
og fylder hullerne ud
med sin barndom

Sommerfugledalen

I dalen
leder jeg længe
stejle skrænter
på himlen en rødhalet falk
Med kroppen der varmes af solen
og fødder på klippegrund
blå øjne spredt ud på kjolen
jeg hviler mig lidt en stund
en stenmasse ligger på jorden
jerntung, grå og beskidt
jeg kalder på sommerfuglen
den flagrer så fingerlet
af kærlighedsstøvet tynget
så let
så let
så let

Karen Stoltze

Afrikas røde støv

Dans med mig ud
du Afrikas hoftemodne datter
dans med mig ud i den gule bush
hvor lugten af visne blade
blander sig med stanken
af fattigdom

dans med mig hen til hytterne
hvor bålet blusser op
midt i sortes fællesskab

melodiske stemmer blandes
med hyænernes hyl

vi lægger os gysende
på brune tæpper
din sorte hånd i min

millioner af stjerner
på den mørkviolette himmel
månen smiler sit klovnesmil
vores fødder farvede
af Afrikas røde jord

I AFRIKA MED KATTEN FREDDY

jeg sidder her på savannen
under baobab-træet
svinger med min buskede hale
slikker mine poter
glor på smådyr i træets krone
de skrapper
savannen er tør
jeg børster min løvemanke
børsten er fra Cairo
jeg ser på Freddy mis
i blå jeans
på musejagt
i det høje græs
blå jeans med græspletter
blå jeans med blodpletter
Freddy på musejagt med salvende mundvand
Freddy med jagtfeber
Freddy hoppende
Freddy med røven i vejret
med stribet hale i vejret
vibrerende hale
stribet lyn mod blå jeans
savanne græs-sø
Freddy fanger en mus
vi deler noget øl
et anker Tuborg

Freddy lugter af mus og øl
jeg dufter af frisk løve
"løveduft grånende himmel
fugleskrig rød solnedgang"
Freddy dusker en hare
Freddy dusker en hare med pink over-alls
en hare med pinke over-alls
nede om hælene
haren skriger
Freddy miaver
jeg "nyder koncerten"
Freddy med haremis slapper af
jeg klør mine lyse brysthår
VI SKAL PÅ DISKO!
disko læsko sivsko
Freddy og haren danser disko-polka
jeg mobiltomler en bombaytaxa
elefant med rulletrappe og cykeltegn
susende prompte fra taxaselskabet
støvet hænger i stænger
kribler i aftenkulden
radion i taxan spiller en raga
regntidslimou vodkatør
vi stiger på
limousine-fanten løber olympisk kær
kabinen ruller tivolilandsk

gynggang-bæst!
så er vi der!
party-centeret stråler som et turbo-juletræ
det skinner som laserstråler
krystalliseret englefisse
vi træder ind i muskus-tåge
der spilles borax trance
med sten og stænger
halmballer og bare baller
her er alle de vilde dyr fra Afrika
arabere med vandpiber
hvide stadigt blegfede UN-arbejdere
kinesere i Armani
for at nævne nogen af menneskeracerne
de sniffer coke i lange baner
geparder fyrer fede
elefanter tyller øltønder
gazeller danser med svansende lebbe-hyæner
eller er det?
det er ikke til at se
leoparderne miaver i trance
der er kadh-nydende giraffer
whisky-drikkende negre
våbenhandlere på gud ved hvad
yppige strippende zebraer
rødvinsbællende løver
deriblandt mig
og Freddy danser med haren

striber for mine øjne
lækker zebrapige i rødt skrud
åh zebra
skumfødte zebra
kom zebra
kom zebra
leg med mig
jeg vil slikke dine ører
jeg vil nusse din manke
hun ser sødt på mig
viser tænder og tandkød
jeg får hendes røde kjole
zebra, sikke en dunst
lad mig se dit kryds
jeg spiser det med mine øjne
det emmer af brunst
jeg hopper på hende
knepper
til vi begge segner
og dratter om i strået
drømmer om græssende flodheste
drømmer om søer med fisk og vandbøfler
plasker igennem et delta
ibis, ibis
brændingen suser
i solen Bast på platinbåd
Freddy vækker mig med kola-strint
løvemæt zebra spiser græs

rød kjole med nyt "løve-design"
 jeg får stille et lam
 lapper rødvin i mig larmende
 TIL SAVANNEN!
 man bliver hæs af alkohol
 mobiltomler bombaytaxa
 vi venter
 vi venter til fanten kommer væltende
 vi vakler op i Elefanten-drosken
 kabinen næsten skoldhed
 kabinen fyldt med metallyde
 kabinen giver mig kvalme
 kabinens rullen rammer
 lænder mig ud af vinduet
 trækker luft
 ser hvid elefant sidde på stump af sprød motorvejsbro
 den glør på cash-crops
 drømmer den mon om Mercedes eller skoler?
 tænker den mon:
 "Hvor var du Ganesha?"
 jeg lægger mig ned med lukkede øjne
 venter på at vi ankommer
 bølgerne holder op
 vi kommer til os selv
 vi stiger af
 vi kan stadig mærke rulleriet
 vi lægger os i det høje græs
 blunder

blunder til vi forstyrres af motorlarm
 Oxford-negre med guldkæder og tweel
 just kommet fra Blockoland
 Oxford-negre med guldtænder og smil
 parkerer deres camperbiler
 foran vores næsetip
 på weekendophold i savanneland
 væk fra øko-katastrofer, guld- og diamantkrige
 ægyptisk bus med fotohungrende japanere kommer
 japanerne tar billeder af alt og alle
 nogen køber et par breve "little something" af haren
 og de tar afsted igen
 biologer, professionelle bæ-samlere kommer snagende
 vi ber dem skride
 pænt, med brøl og spark
 et entreprenør-hold ankommer
 med gule gravkør
 men så kommer et næsehorn
 og næsehornet truer med at sagsøge
 og buler de gule gravkør
 en flok gnuer kommer stormende forbi
 på vej til udsalg i City Ækvator
 hvor afrikas elite køber det dyreste
 fordi det er dyrt
 Freddy foreslår at vi drager til Frankrig og får noget ro
 jeg mobiltomler en bestilling på en drage fra Druk Air
 og lægger mig til at sove

Befrielse

jeg afskaffer kødkvæget med regn af læsøtang
de er nu kultivatorer i villahaverne

Veganerens endeligt

en grøn hud kunne ikke skjule
blodet
på hænderne
fra utal af døde dyr
grundet planteavl
så veganeren skreg i guacamol
mens han druknede
i fødekædernes flod

Naturligvis

som pilotfisk
for meget længe siden
så jeg en gang
en menstruerende hvalkusse
mon sådan en
forurener mere
end en fuldvoksen
blodbøg?

Ørkenens latter

retten til dovenskab
overdøves
af masseudryddelsens hvirken

Mariehønen

Jeg kan godt forstå en mariehøne
Der møjsommeligt kravler over de toppede brystene - på en gårdsplads
sådan kan livet føles - af og til
ville hellere flyve - men tør ikke
har brug for sit solide skjold
udfoldede vinger gør den sårbar
et let bytte - mere synlig - mere bevægelig
vælger den besværlige, men mere sikre vej - over brostenene
mod sit mål - hvor det så end er
ville hellere flyve - folde sig ud
måske senere
den har tiden for sig
alene - men tid nok
god distance til omverdenen - gør den stærk og urørlig - tilsyneladende.
Hvem ved, hvad der rører sig i mariehønen?
Jeg gør.
Den skutter sig lidt - kryber sammen under sit skjold - som en skildpadde
skyerne har indtaget himmellegemet
solens varme blide hænder er forsvundet
kulde - der føles som smerte
mørke - der føles endeløst - uendeligt
den kravler videre - modløs - opgivende.
Noget forstyrrer dens ensomme vandring
et par myrer haster forbi

fortravlede - arbejdsivrige
mariehønen sender dem et længselsfuldt blik
et blik - et øjeblik
for snart efter ligger de maste - flade og tilintetgjorte
under et par gigantiske skosåler
det har man for sit hastværk
måske - hvis de var standset op i tide
nå - hvad kommer det den ved
den har andet at tænke på
dog - ligeglad er mariehønen nu ikke.
Møjsommeligt kravler den videre
ville hellere flyve - se det hele fra et andet plan
tør ikke - lige nu
brøstene - med dimensioner som Himalayas bjergtoppe
Himalaya - så langt borte - måske hvis den fløj.
Den overvejer at opgive - vende om
vende tilbage til det kendte - det trygge.
Pludselig registrerer den lys og varme
den standser op - blot for at være til stede
være en del af universets helhed
føle fællesskabet
få ny energi
skyerne har veget pladsen - for solen.
Mariehønen havde vidst det hele tiden

men glemt det
at uanset hvad - så er solen der - et sted.
Den må videre - føler sig bedre tilpas nu
behøver vel heller ikke indtage Himalaya på én gang
kan vælge at gå udenom de mest ufremkommelige bjergområder
spare på kræfterne - for at nå målet
nu hvor solen er fremme, er det mere synligt
den kunne jo vælge at flyve det sidste stykke
Tør den?
Den skubber forsigtigt sit skjold til side
der sker ingenting
folder så vingerne ud og flyver
over bjergtoppe, døde myrer og lænkehunden
der sender mariehønen et længselsfuldt blik
et blik - et øjeblik
så sover den videre.
Stakkels fyr - godt man ikke er lænkehund
eller flad som myrerne
eller ubevægelig som Himalayas bjergtoppe
mariehønen er fri og rund og bevægelig
den er sårbar og synlig
den flyver - nu tør den
så længe solen holder sig fri af skyerne
tør den.

At finde sammen

Livet begyndte at smuldre, men så fandt det sammen igen
angsten gik og glæden kom - de krydsede hinanden i døren
et støvsnug dansede en hvirvlende dans for omsider at falde til ro.
Jeg så det hele passere revy.

Jeg så livet begynde at smuldre - jeg så det finde sammen igen
jeg så angsten surmulende luske af sted, mens glæden kom og tog plads
jeg så støvsnuggets æggende, hvirvlende dans, før det fandt den favn, det søgte.

Langt borte løb en flod ud over sine bredder i sin higen og søgen
den længtes efter frihed - og flød så sammen igen i den trange udmunding.

Et sted skændtes en mand igen med sin viv, og de blev enige om at skilles
da hørte de gråden fra barnet og vendte blikket mod den lille bylt
de så nu dybt i hinandens øjne og fandt det, de alt for længe havde fortrængt
de så en spire af kærlighed - en spire, der længtes efter at folde sig ud
da tog de hinandens hænder - og så fandt de sammen igen.

Livet begyndte at smuldre, men fandt så sammen igen
i et splitsekund - der blev til flere - fandt det sammen igen
og blev den ultimative væren.

Lys og varme
breder sig nedad og ud over min mave
trygheden af min dampende ovn
varmen og roen breder sig som et varmt lys i min yndlingsfarve
flyder måske ud i mine hænder og prikker ganske let
varmen fra en lys sommerdag ved stranden
blænder min øjne og fylder mit hoved
lyset strømmer overalt nu, over vandet og rummer horisonten
måske snurrer lyset hurtigere rundt i min mave og mine hænder
Jeg kan måske stadig dufte varmen svømme rundt
Og bøje de små usynlige hår på lårene
ganske let

Kort Epos

Ilden bølger over forbrugerhavet,
supermarkederne står i tårnhøje flammer
og regeringer flygter fra de kritiske, inhumane masser

Et baseball bat smadrer luften omkring sig
kraniet flækkes i tusinde små brudstykker
og sous-chefen vil aldrig kunne kendes igen
efter svinene har parteret ham

Indkøbsvogne crasher vinduer til lyden af alarmer
zombierne på lsd, sprit og amfetamin
tæller hvor mange smølfefigurer de kan have i munden
og Irmas stamkunder tager hævn

En bølge af død skyller over den fredlige motervej
med sine brændende biler og brankede lig
skinner baunehøjens lys gennem natten

Solens første stråler rammer gaden,
den rasende hob er væk
og delfiner svømmer i asfaltens sorte hav

Et fast land

Tågen ved hegnet ligner ikke noget.
Der sidder en gråspurv i porten.
Stien væk går forbi de tomme bure,
hvor hundene holder vagt.
De skilter ikke med det.

Moesgaard Strand

Jeg arbejder for en kapitalfond. Der har man ikke knive i køkkenskuffen. Ingen tør se nogen i øjnene. Første gang det sker, viser han sit ar, der går fra brystet og ned til skridtet. Ved siden af hullet til stomiposen. Han er rigtig rar, men mit hjerte står i gæld til halsen. Oprigtigt talt kan der ikke tjenes på denne situation. Jeg er ikke noget, og ingen bemærker når jeg kører væk ad Grumstolvej. Her så jeg som barn en ængstelig hest løbe løbsk i et lyskryds, og folk stoppede op et øjeblik. Jeg skal sådan skide. Der er kø foran museets toilet, og drengen foran piller ved dørens lås. Han undrer sig over, at man ikke kan låse en dør, når den står åben. Kort tid før han blev tildelt en plads i mosen, havde Grauballemanden indtaget et stort måltid vælling. Sådan finder jeg mit sæde, og der bliver lettet for trykket. 5 skulpturer står oprejst i kummen på rad og række i et hav, som statuerne langs kystlinjerne ved Påskeøen. En evig rislen på min sten. At være, et andet sted.

Sprogskolens kadaver

Hun var der nærmest aldrig, og tættest på, eksplo-
derede hun i et hysteri, hvor hun ikke kunne træk-
ke vejret, så længe hendes børn var spærret inde i
dette rum. Hun trak dem ud af døren, jeg sad alene
ved bordet, og med et var mine hoteller på Råd-
huspladsen intet værd. I gavlens skygge gravede jeg
havens æbler ned, og gik nogen rundt i gaderne.
Jeg trådte ind i hendes entré omsluttet af mørke,
dørene på denne side uden håndtag. Tændte selv
lyset, og så i spejlet, at jeg ikke længere voksede.

Udstilling

hængende haver
spises med øjne
på varm altan
et skridt til
spejl på
dør

Have you ever seen lovers fight

The male's head gets heavy
and tired and he bows down
to his girl, the girl cocks
her hips and walks to ward
the man, exhibiting her crotch
its violence and sexy

no questions
but feelings

that takes you somewhere
like a desire running
in slow motion in high heels
smooth skin Vaseline covered body
and dead innocence.

Do you remember

The one I remember
Wasn't in love,
This is a bit embarrassing
She was a riding teacher,
Because I was extremely
self-conscious,
I didn't want to be
The first man to bungle it,
The first time
Were no songs of innocence.

SUMMER IN THE CITY

Ud af det
Bristede membran
Gled det hvidgule
Sekret nedad af hendes
Kødfarvet blomst
Gled videre
Ned af hendes glinsende
Kønsbehåring
Ned af hendes
Glatte unge hud

Hun smilede
Til mig
Hendes overlæbe var dækket
Af små svedperler
De hvide tender lyste op
Og blottede et tilfreds smil,
Sommeren stod højt på himlen
Mejserne tjattede uden for vinduet,
Hun tørrede sveden
På min pande
med hendes hvide trusser
og varslede ikke et ord om fremtiden

en smaragdgrøn flue
summede kraftigt
forgæves prøvede den at bryde igennem
vinduesruden
jeg åbnede vinduet

ud fløj den summende grønne juvel
mens brisen glid ind i det
dovne rum

hendes øjne var nu lukkede
vejtrækning
var rolig, i balance
med varmens tæthed
nu og da svaled brisen
hvore nøgne kroppe
tog fat om gardinet tog en vals
for med det samme at forsvinde
og efterlade os stumme
hud mod hud
udenfor sang solsorten
et varm sommerkvad

Ensomhed

Ensomhed kan lukke
Årtusindet ude

Jeg samler en sten op
Kærligheden har gjort
Den glat og rund
Forelskelsen er som en tændstik

Jeg er viklet ind i væltede telefonmaster
Og brudte ledninger der ikke når at
Sende sine afsenderes budskaber,
De ligger nu og spyr gnister, vrider sig
som gale slanger
for til sidst at fremstå forkullede, stumme
med en stank af død
budskaberne ligger der spredt efterladte
som hengemte børn
hvem savner dem

Som forvildede stankelben
kikkede vi ud af ruden
og vidste at vi skulle dø
men drømmene blev frigjorte
fra vores hjerner
for om natten blomstrede de gerne frie
til duggen falder, og solen bryder igennem,
fordi det onde følges af det gode
i beslutsomhedens ubeslutsomhed

1

Ingen flugtmuligheder
Når mennesket bliver til rotter
Fortærende alle træer alle blade
Det er krig
Der ønskes
Der er skrig
Der er skrig

Der er afvisning
Ved grænser
Angsten følger dagen.
Mens der jagtes efter guld og gud
Bliver vi kørt rundt i manegen
Vi hører sirenernes lokkende sang
Med de forgyldte sovepuder.

Jeg er sandkornet
Alle sange burde frigøres
Fordi drømmere kan dø
Fordi længsel kan dø i det skjulte
Jeg er sandkornet i dit øje
Ret blikket
Se, se det er
Rødt
Rødt,
Vores blod
Vores blod stråler i solen
Jeg er kommet ind i din verden
Jeg er vågen
Jeg lytter

2

Livet kan være fuldendt
En dag hvor kærligheden
Gør blind
Tænder ild, bær gaven frem
Som den første spire i sneen
Bekræfter
At alt ikke behøver at komme
Fra himmelen.
Du spørger atter om hvem jeg er
Hvad det er jeg bærer
Jeg er den der rejser
Og skubber drømmene op af jorden
Og ikke kender nogen gud,
Kun de lamper der tændes af det lys
Som stilheden befrugter.

Jeg går over isen
Inden rosen visner i mit bryst
Ikke for at tage afsked
Ikke iklædt i sort.
Solen kysser min pande
Isen bryder op
Er jeg en engel
Der drukner,
Der drukner
I poesiens dybe blå hav,
Vil ådsler få gavn
Af resterne af min krop
Vil der skrives nekrologer,

3

Jeg tror det næppe
Men der burde stå i neon
Han gik planken ud.

4

I kor

Jeg synger i et blandet kor
der er lidt flere syge end raske

Det klinger bedre mod slutningen
Englelyd er en slags bregne

Vi har det sjovest i pauserne
når vi kan strække benene

Jeg må kun mime
hvis jeg åbner munden for højt sprækker mine mundvige

Overlægen slår på en triangel

Der er ofte småkager til kaffen
men ikke i aften

I kirke

Jeg blev aldrig konfirmeret
der var ikke plads i kirken
men jeg fik en salmebog

Jeg er heller ikke døbt
fordi jeg skreg for højt

Jeg ville have været gift
hvis jeg havde fundet min kone

Nu
skal jeg måske begrades

I barndom

Jeg har ingen børn

Jeg har ikke selv
været barn

Men jeg har en dragkiste
fuld af minder

Tanke og tro

Det levende lys os lærer
rummets udstrækning at kende
som en kappes fibula;
den sande skønheds spænde.

Hvis kom i stand vi aftvinge ville
Maria sin klædning,
stjerner ville falde og alt blive mørke –
Bed for din redning!

Jeg hellere i en verden
dobbeltbundet folde mig ud
end ene og alene tage
den nøgne tanke som brud.

Hvis rummets gåde og kærligheds nåde
om sejren skulle kæmpe,
hoveder ville rulle og hjerter forbløde –
Far da med lempe!

Prolog til 2. del af digtcyklus: SUPERNOVA – Thyge Brahe in memoriam

Næsten næst næsten

Stående udenfor verden
vælger vi selv, om vi tør
vove os ud - i fjendeland.

Næsten lever uanfægtet,
vel vidende verden forgår
den dag automatikken stopper.

Jeg længes efter min næste.

Skriveblokering

*AAAAUUUUUGH!!!
Hvem har slukket for computeren!!!?*

Skriveblokering

*AAAAUUUUUGH!!!!
Hvem har slukket for computeren!!!!?*

Skriveblokering

*AAAAUUUGH!
Hvem har slukket for computeren!?*

Skriveblokering

*AAAAUUUUUGH!!
Hvem har slukket for computeren!!?*

Fanget i flugten

Et snapshot af tiden
fastholdt i farten
et flygtigt øjeblik
ventende tålmodigt
at numrene trækkes
i livets lykkehjul

Et mål af år
et mål af lykke
afregnes på målstregen

Der er højt til himlen
men ikke uendeligt højt
Der går lang tid
inden ambulancen kommer

men ikke uendeligt længe
Når jeg ser dig i øjnene
er det en anden sag
Dine øjne er dybe
Der er en bagudgang
til et ukendt univers
hvor du sidder og ser
mig over skulderen

Hvorfor har du ikke fortalt mig
at dine tanker er grænseløse
så jeg kunne nå at lukke døren?

Humoristisk ær a entj får knøw,
mæn a tøes gånnaakk kwån hon war sjø'w
da hon så'e: "A hår wært
uw i hawwi, mej skatt
å a gikk dær mæ baa'r ar'm - å røw!!"

Humoristisk er jeg ikke for god,
men jeg synes godt nok konen hun var sjov
da hun sagde: "jeg har været
ude i havet, min skat
og jeg gik der med bare arme - og rev/røv!!"

Nær fålk goo'r rontj på straj'jen å pjatter
mæ badebål' å såmmerhatter,
så lee'jer a
hwar jænnest' da
på straj'jen å tjikker på baa're.....!!

Når folk går rundt på stranden og pjatter
med badebold og sommerhatter
så ligger jeg
hver eneste dag
på stranden og kikker på bare!!

Hwis a skrywer om røw å om patter
å a drekker i gu hal snees slatter
å no søj tjesbærwij'n
ær a da kon æ swijn
hæller ær a "erotisk få'fatter"?

Hvis jeg skriver om røv og om patter
og jeg drikker en god halv snes slatter
og noget sødt kirsebærvin
er jeg da kun et svin
eller er jeg "erotisk forfatter"?

